



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**  
**Р1 368/2021**  
**01.07.2021. године**  
**Београд**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца Организације произвођача фонограма Србије, О.Ф.П.С. Београд, кога заступа Дејан Вуковић, адвокат из ..., против тужене АА из ..., ради дуга, решавајући сукоб стварне надлежности између Основног суда у Пријеполу и Вишег суда у Ужицу, на седници већа одржаној 01.07.2020. године, донео је

**РЕШЕЊЕ**

**УСТУПА СЕ** предмет Вишег суда у Ужицу П 252/20 Апелационом суду у Крагујевцу, ради решавања сукоба стварне надлежности.

**Образложење**

Тужилац је дана 11.05.2020. године поднео предлог за извршење на основу веродостојне исправе против тужене, као извршног дужника, које извршење је одређено решењем Основног суда у Пријеполу Иив 27/20 од 11.05.2020. године. Одлучујући о приговору извршног дужника, Основни суд у Пријеполу је донео решење Ипв Ивк 42/2020 од 22.10.2020. године, исправљено решењем истог суда од 19.11.2020. године, којим је усвојен приговор извршног дужника, па је стављено ван снаге решење о извршењу од 11.05.2020. године и одређено је да се поступак настави по правилима парничног поступка. Истовремено је одређен застој извршног поступка до правноснажног окончања парничног поступка и одлучено је да се списи предмета по правноснажности решења уступе Вишем суду у Ужицу, као стварно и месно надлежном суду за даље поступање.

Виши суд у Ужицу није прихватио своју надлежност за поступање у овој правној ствари, па је списе предмета уз пропратни акт П 252/20 од 01.06.2021. године, доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба надлежности.

Врховни касациони суд је нашао да у конкретном случају није надлежан за одлучивање о насталом сукобу надлежности.

Чланом 22. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/2011, 49/2013 – УС, 74/2013 – УС, 55/2014, 87/2018 и 18/2020, у даљем тексту: ЗПП), прописано је да сукоб надлежности између судова исте врсте решава заједнички непосредно виши суд.

У конкретном случају, ради се о сукобу надлежности између два суда опште надлежности - Основног суда у Пријеполу и Вишег суда у Ужицу. Појам непосредно

вишег суда одређен је чланом 15. Закона о уређењу судова којим је између осталог одређено да је апелациони суд непосредно виши суд за виши суд и основни суд (став 2.).

Према члану 4. став 1. тачка 23. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава („Службени гласник РС“ бр. 101/13) прописано је да је Виши суд у Ужицу надлежан за подручје Основног суда у Пожеги, Основног суда у Прибоју, Основног суда у Пријеполу и Основног суда у Ужицу, док је чланом 6. став 1. тачка 2. истог закона прописано да је Апелациони суд у Крагујевцу надлежан за подручје Вишег суда у Јагодини, Крагујевцу, Крушевцу, Краљеву, Новом Пазару, Пожаревцу, Чачку и Ужицу.

Имајући у виду да је Апелациони суд у Крагујевцу заједнички непосредно виши суд за Виши суд у Ужицу и Основни суд у Пријеполу, на основу члана 6. став 1. тачка 2. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава, то је применом члана 22. став 1. ЗПП, Апелациони суд у Крагујевцу надлежан и за решавање сукоба стварне надлежности између наведених судова, па је у складу са тим одлучено као у изреци.

**Председник већа – судија  
Бранислав Босиљковић,с.р.**

**За тачност отправка  
управитељ писарнице  
Марина Антонић**